

Universitätsbibliothek Paderborn

Rev. P. Francisci Josephi à Rodt Capuccini Anterioris Austriæ Provinciæ. Opus ...

Planctvs Ecclesiæ Et Animæ - Super Caput Primum Lamentationum
Jeremiæ Prophetæ. Allegorice, Et Moraliter Expositus, & Distributus In
Discursus LII. Concionatorios Quadragesimales ... ; Scilicet Liber Vitæ, Et
Excessvs Amoris ...

Rodt, Franz Joseph von

Campoduni, 1680

Exordia Pro omnibus Festis per annum, ad quæ Discursus de planctu
Ecclesiæ & animæ applicari possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52659)

Exordia

*Pro omnibus Festis per annum, ad quæ Discursus de
planctu Ecclesiæ & animæ applicari possunt.*

IN FESTO S. ANDRÆ.

Thema.

Illi autem, statim relictis re-
tibus, & patre, secuti sunt eum.
Matth. 4. v. 20.

PROPOSITIO.

*Ex quibus motivis Catholici nostri
plurimi, etiam potentes, relictis
omnibus Christum sequantur in
statu Religioso?*

Aquila ætate gravis, juventutem
suam renovatura, versus solis
rotam volans, se accendit, ac
postmodum in fonte se refrigerans, ab-
jectis plumis vetustis renovatur, cui
appositè hæc inscribas verba: ABIE-
CISSE IVVAT. Sic & Andreas Apo-
stolus cum fratre antiquam abjecturus
vitam, divino accensus amore, relictis
& abjectis omnibus terrenis, secutus est
Christum; non minus etiam hodie ter-
rena omnia abjecisse juvat illos, qui
speris mundi divitijs & delitijs, reli-
giosam & Apostolicam aggrediuntur
vitam, stupente mundo & maximè
A Catholicis; ex quibus motivis tales
impellantur, & impelli debeant, in præ-
senti. *Disc. 5.*

S. NICOLAI EPISCOPI.

Thema.

Venit Dominus servorum il-
lorum, & posuit rationem cum
eis. *Matth. 25. v. 19.*

PROPOSITIO.

*Præpositi tam Ecclesiastici, quàm sæ-
culares magis sibiipsis, quàm pas-
cendo gregi invigilant.*

Apis sollicito labore, collecto ex flo-
ribus rore, ac succo mel conficit, non
ad se solum pascendam, sed ut in com-
munem illud usum, & utilitatem con-
ferat: hinc de illa: VT PROSIM.
Apes argumentosæ, sunt primates qui-
que tam Ecclesiastici, quàm sæculares,
qui in colligendo melle nullam non ha-
bent industriam, & sollicitudinem, sed
ut semetipsos tantùm pascant, qui ta-
men à Deo ad hoc constituti sunt, *vt
profint*, subditis suis, & istorum, non
suæ attendant salutem, & utilitati, *Vide
Disc. 11.*

S. THOMÆ APOSTOLI.

Thema.

Nisi videro in manibus ejus
fixuram clavorum, non cre-
dam. *Joan. 20. v. 25.*

PROPOSITIO.

*Peccator cadere incipiens, raro in
primo peccato sistit.*

Pilla in terram semel ubi fuerit proje-
cta, NON CASV SISTITVR
VNO, sed licet à terra resiliens, itera-
tum tamen toties repetit casum, donec
omnino cadendo quiescat. Haud secus
peccator. si semel maligni hostis impe-
tu fuerit prostratus, quasi pila repetit
casum, nec in uno sistitur lapsu: sic
Thomas in incredulitatem lapsus, hinc
gcci.

*Vide Cor-
neliū hic.*

Index Concionatorius.

cecidit in superbiam, de superbia in irreverentiam, de irreverentia in præsumptionem, de præsumptione in obstinam pertinaciam &c. Peccator enim *Non casu sistitur uno. Vide Disc. 6.*

S. STEPHANI PROTOMART.

Thema.

Jerusalem, Jerusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt. *Matth. 23. v. 37.*

PROPOSITIO.

Prædicatores veritatem annuntiantes mundus persequitur.

SAxorum impetuoso tactus imbre S. Protomartyr Stephanus primus Martyris coronam post gloriosam Christi passionem adeptus est, cui se durissima saxa exhibuerunt Iudæi, nam sicut saxa PERCVSSA SCINTILLANT, sic Iudæi Prophetarum ac postea Apostolorum exhortationibus tacti, scintillare, & excandescere visi sunt, occidendo prophetas, & lapidando eos, qui ad ipsos missi erant; obstinata Iudæorum corda, etiam moderna imitatur Christianorum turba, quæ veritatis ictibus Percussa scintillat, & in veritatis præcones persecutionibus exardescit. *Vide Disc. 39.*

S. IOANNIS EVANGELISTÆ.

Thema.

Vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus. *Joan. 21. v. 20.*

PROPOSITIO.

Christiani non amplius de sordibus peccatorum erubescunt.

Agnellus externo corporis, interea quasi animi candorem socians, inscriptionem meretur: INTVS & EXTRA. Agnellus intus & extra puritate candidissimus erat Dei Filius, qui simili gaudens, supra alios discipulos diligebat Ioannem, scilicet Virgo virgi-

nem, Agnus agnam puritatis suæ æmulum. Tales quoque agnos Christus desiderat esse omnes fideles eosque Petro commendans ait: *Pasce agnos meos*, qui intus & extra puri, omnem horreant turpitudinis fetorem; sed pro dolor, videas hodie agnos & oves Christi, haud secus quam porcos in peccatorum, ac turpitudinum sordibus voluari, de quibus ne quidem amplius erubescunt. *Vide Disc. 17.*

S. S. INNOCENTIVM.

Thema.

Occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, à bimatu, & infra. *Matth. 2. v. 16.*

PROPOSITIO.

Ambitio tumultuosa omnia perturbat.

Quadrupedia ex utero matris egressa non statim tamen repunt, ne dicam ambulant, aut currunt. Aviculæ rupto ovo inducias requirunt pro volatu. At pisces VIX NATI NATANT, adeoque ipsis coævum est, vivere, & natare. Pisces dixeris S. S. Innocentulos martyres, qui vix nati, jam in proprio natabant sanguine. Et quis cruentam hanc Natatoriam paravit Innocentulis, nisi tumultuosa, & inquieta regnandi libido, & ambitio? nam perendi regni metu, conturbatus Herodes, natum Regem sceptro suo æmulum delere in incunabulis tenrabat, hac ambitionis, & regnandi libidine, quasi sæva tempestate etiamnum Dei Ecclesia perturbatur. *Vide Disc. 29.*

S. AGATHÆ VIRG. & MART.

Thema.

Si licet homini dimittere uxorem suam, quacunque ex causa. *Matth. 19. v. 3.*

PROPOSITIO.

Anima à Deo separata, est quasi vidua.

Index Concionatorius.

Hedera ut semel firmam amplexa est plantam, in parabilis, etiam arida, inhaeret, ut merito inscribatur hederæ: **NUNQUAM DIVELLAR**, vel etiam, **ET ARIDA TECVM**, Hederam dixeris animam amantem, hederam virentem S. Agatham i ginem, quæ inseparabiliter Deo suo adhaerens, cum Apostolo gloriari videbatur: Quis nos separabit à charitate Christi? neque mors, neque vita, neque gladius neque persecutio. *Nunquam divellar*, etiam *Arida tecum*, nec separari me patiar *quacunque ex causa*. Sic Deo suo, & ipso quoque vis adhaeret anima Christiana, ut tanquam hederæ, nunquam divelli, aut separari se patiat, quid enim hac separatione formidolosius, dum anima à Deo separata, licet aliarum creaturarum sustulit præsidio, in earum tamen multitudine, sola erit, atque desolata vidua. *Vide Disc. 2.*

S. MATHIÆ APOSTOLI.

Thema.

Venite ad me omnes, & ego reficiam vos. *Math. 11. v. 29.*

PROPOSITIO.

Devitiæ, delitiæ, honores refectiorem spondent animæ peccatrici, à quibus tamen in morte derelicta, eos sibi experietur inimicos.

Solare horologium ex orto sole monstrandis infervit horis, & migrante ad occasum sole rota versum in umbram, monstrare desinit, de quo appositè: **OCCIDENTE DESINO** Invitat nos ad reficiendum divina bonitas. *Veni ad me omnes, & ego reficiam vos.* Sed sublevantis divina bonitatis consolationem, & amicitiam recusat peccator, sub vanis potius devitiis delitiis & honoribus umbram quærens, refectiorem & amicitia, sed quamdiu hæc durabunt? *Quamdiu hæc luce mortalitatis vitæ fruimur, nam occidente desinit, & expirante vita, ac morte appropinquan-*

te omnis evanescit amica consolatio, quæ in mortalem umbram, & formidandam vertetur inimicitiam.

S. GEORGII MARTYRIS.

Thema.

Si quis in me non manserit, mittetur foras, sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. *Joan. 15. v. 6.*

PROPOSITIO.

Magnates & nobiles punctum honorum, non in generosis & virtuosis, sed virtuosis actibus & vanitatibus ponunt.

Vermiculos de nocte subinde videmus lucidos, qui ita falsa sua luce hominum oculis de longè affulgent, ut verum lumen, aut lampadem aestimeant, cum autem propriis res inspicitur, contemptibilis solum vermiculus esseprehenditur, qui inane post terga jubar habet, de quo verissime dicas: **SPLENDORE ILLVDIT INANI**. Fictum plerumque splendorem, & eminentum virtutis jubar vitia gerunt, ac mundi vanitates, in quo mundani quique nobiles, ac magnates suum splendorem, ac punctum honoris ponunt: sed quid hæc sunt, nisi lucidi vermiculi, imò subinde ignivomi dracones, quos cum sancto & Christiano equite Georgio prosternere, ac in vero virtutis lumine punctum veri honoris quærere deberent. *Vide Disc. 31.*

S. MARCI EVANGELISTÆ.

Thema.

In processione solemnis.

Petite, & dabitur vobis. *Luc. 11. v. 9.*

11. v. 9.

PROPOSITIO.

In necessitatibus ille ad eundem, qui jurato

Index Concionatorius.

juvare potest, nempe Deus, non mundus, non diabolus.

Diventer quidem sonat fistula, etiam si sola, sed longè dulcius ac suavis multè fistula simul in uno conjunctæ sonant organo, quippe **CONJUNCTÆ SUAVIUS.** suavis quidem in auribus Divinæ majestatis est oratio, quam quis solus, in occulto, & clauso ad Deum emittit ostio, sed suavior longè, & ad divinam clementiam movendam efficacior, si conjunctæ multorum supplices ad cælum intonent voces, *Coniuncta suavius*, & efficacius. Coniunctis igitur ad Deum recurramus vocibus, ac orationibus, hic est enim ille, qui juvare & vult, & potest: non autem divisis & visis, & animis recurrendum ad alios vanos auxiliatores, mundum scilicet, aut ipsum etiam subinde demonem, qui juvare non potest. *Vide Disc 36.*

Item causæ, quare non exaudiantur orantes. *Disc 38*

SS. PHILIPPI ET IACOBI
Apostoli.

Thema.

Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis. *Joan. 14. v. 8.*

PROPOSITIO.

Pauci viam virtutis, & perfectionis ingrediuntur.

S. August. *Præclare notat S. Augustinus: Num videm ostendis ovi, & trahis illam.* sed si ostenso ramo ovi, trahitur, cur non ostenso & cognito Deo trahatur potius anima, ad quem innatam habet sympathiam & inclinationem? Hinc tam ardentè à Magistro suo divino Philippus efflagitat: *Domine ostende nobis Patrem & sufficit nobis.* Nam **OSTENDERE SUFFICIT,** & ovistram insequitur; ostendere, & cognoscere sufficit Deum, & anima

trahitur, sed conqueritur merito Christus erga Christianos quod post tantam Patri sui ostensionem a que cognitionem, vix tamen reperitur, qui illius sequi perfectionem velit, & perfectus esse, sicut Pater cœlestis perfectus est, cum pauci via perfectionis ac sanctitatis, moderno tempore, ingredi, atque aggredi sustineant.

INVENTIONIS SS. CRUCIS.

Thema.

Tu es Magister in Israël, & hæc ignoras? *Joan. 3. v. 10.*

PROPOSITIO.

Tribulatio & crux, est schola.

Est homo in sua pueritia quasi tabula rasa, omni scientiæ decore privatus, habilis tamen ad omnes virtutum ac scientiarum species recipiendas quem in finem scholas erigere, & gymnasia pernecessarium fuit, in quibus tamen nec sine labore nec sine virga addiscitur sapientia: de virga enim bene Salomon: **TRIBUIT SAPIENTIAM.** Erudientis nobis publicam etiam Deus erexit Academiam, nempe scholam Tribulationis, in qua moderandis discipulis adhibet Deus virgam crucis. Hanc nec virgam, nec scholam abhorreamus, *Tribuit enim Sapientiam, & in omnibus nos instruit artibus, & scientijs.* *Vide Disc 26.*

Prov. 15. v. 10.

S. IOANNIS BAPTISTÆ.

Thema.

Quis putas puer iste erit. *Luce 1. v. 66.*

PROPOSITIO.

Non possunt consolationes cœlestes stare cum terrenis, & carnalibus.

Fuit inter modernos militiae duces, qui suæ imagini publicis typis datæ hanc inscriberet telicram militarem: **NON BENE CONVENIUNT ARS MILITARIS ET LVXVS.** Supervenit

Index Concionatorius.

ait quidam, qui serio iocaturus, paucis adjectis & mutatis literis, pro luxu, luxuriam poneret. Et non absque fundamento. Non enim bene conveniunt Ars militaris & luxuria, licet plurimae simul jungere conentur. Deo militaturus in eremum secessit S. Ioannes, duris indutus camelorum pilis: Non enim bene conveniunt ars militaris & luxus, sed multo minus luxuria, aut quaevis voluptuosa mundi consolatio ijs convenit, qui Deo militare statuerunt, imò nec fieri potest, ut ars militaris Christiana, atque caelestis gratiae influxus & consolatio, cum voluptuosa consolatione, aut stare, aut miseri possit. Vide Disc. 12.

SS. PETRI ET PAVLI APOSTOLORUM.

Thema.

Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam. Matth. 16. v. 18.

PROPOSITIO.

Ex defectuosa Pastorum vita, non est eorum rejicienda doctrina.

Congruè Fridericus Imperator pro suo gessit symbolò librum cum gladio hac inscriptione: HIC REGIT, ILLE TVRTVR. Gladius Ecclesiae, ad faciendum vindictam in nationibus, fuit Paulus Apostolus liber, ex quo Ecclesia solidam Christianae fidei doctrinam hausit, fuit S. Petrus, sed etiam in hoc libro aliquos contra bonos mores (ante Spiritus sancti adventum) deprehensi fuerunt errores, vanae gloriae, & trinae negationis, per quam Ecclesiae Petra fuerat concussa; hoc tamen non obstante de Ecclesiae & Pastoratus principatu à Christo non fuit rejectus Petrus, non enim defectuosa Pastorum vita, sanæ eorum præjudicat doctrinae. Vide Disc. 25.

S. MARIE MAGDALENÆ.

Thema.

Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Luc. 7. v. 47.

PROPOSITIO.

Pœnitentia animæ peccatrici pristinam restituit pulchritudinem.

Tela cruda & obscura, solaribus radijs exposita, necdum tamen albescit, donec accedat affusio aquæ, nec sola sufficit aqua, si solares desint radij, tela quippe ALBESCIT VTROQUE. Tela cruda, & peccatorum maculis obscura, erat Magdalena, sed respiciente eam Christo oculis suæ misericordiae, & decurrente ex eius oculis pœnitentiæ flumine, & lacrymarum imbre, ejus anima Albescit utroque, & taliter albescit, ut multorum primorum sanctorum nitorem, ac pulchritudinem excedat, ut noverit mundus pœnitentiæ effectum, quæ pristinam animæ restituit pulchritudinem. Disc. 38. Item, de effectu contritionis. Disc. 24.

S. IACOBI APOSTOLI.

Thema.

Dic, ut sedeant hi duo filij mei. Matth. 20. v. 21.

PROPOSITIO.

Non datur sessio, & quies in hoc mundo.

Ovi durum cervice jugum portanti inscripsit celeberrimus Aresius, NASCITVR AD LABOREM; sed quod de bove Aresius, hoc etiam de homine scribit patiens Propheta Homo nascitur ad laborem, & avis ad volatum. Malè ergo vitam omni labore expertem pro filiis rogat mater, Dic ut sedeant, hi duo filij mei. Cùm enim homo ad laborem natus sit, non in hac vita requies, aut sessio datur, Vide Disc. 14.

S. LAV.

Index Concionatorius.

S. LAURENTII MARTYRIS.

Thema.

Ignem me examinasti, & non est inventa in me iniquitas. Psal.

16. v. 3.

PROPOSITIO.

Fideles in bono instabiles, à primævæ Ecclesiæ fervore mutuum recesserunt.

Andela accensa simul atque ardentibus solis radiis exposita, hanc sibi inscriptionem vendicat: GEMINO CONSUMOR AB IGNE. Examinatus, & ustus fuit igne S. Martyr Laurentius, & gemino quidem exterius scilicet tormento flammæ sævissimo, interius autem igne divini amoris, & sic gemino fuit ustus ab igne; licet Magno Leone teste, *segnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accendit.* Flagrabat enim tunc in primitivæ Ecclesiæ membris ardentissimè inter persecutionum flammam, intensus charitatis ignis, ac fervor, à quo moderni fideles recesserunt: ideoque in fide, ac virtute sunt instabiles. Vide Disc. 15.

Item, *Mea nox obscurum non habet.* Denotte hæresum Disc. 3.

Item, Deus in extremis casibus & necessitatibus assistit. Disc. 47.

S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Thema.

Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua. Job. 2. v. 4.

PROPOSITIO.

Anima quæ à juvenute pellem male consuetudinis induit, vix liberari potest amplius.

Serpens pellem suam renovaturus, eam penitus abstrahere & quasi excorians se, renovari debet. Hinc bene de eo dicitur: EXCORIANDO REVESTITOR. S. Bartholomæo Apostolo P. Franc. Josephi. Op. IV.

non sufficiebat bona sua relinquere, & abjectis etiam vestibus nudum sequi, nisi & ipsam relinqueret pellem. Operos aliquos esse iniquitate, testatur Psalmista regius, & tamen de ijs notat Hugo Card. *Nec tam in sicut vela operii sunt, sed etiam sicut cute, nempe prava consuetudine sui illam dediscere, vel desuescere, non tam expoliari sit, quam excorari.* Et sic tales consuetudinarij Excoriando (instar Bartholomæi) revestiri debent, quia magna violentia opus, ut quis contractam à juvenute malam consuetudinem exuat. Vide Disc. 10.

Hugo in in Pl. 72.

S. MATTHÆI APOSTOLI.

Thema.

Quare cum publicanis & peccatoribus manducat Magister vester. Matth. 9. v. 11.

PROPOSITIO.

Deus omnibus, etiam enormissimis peccatoribus misericordiam præstat.

Calidissimus struthionis stomachus tantæ concoctionis est, ut etiam durum concoquat ferrum. Hinc de struthione: DEVORAT, ET CONCOQUIT. Indignabantur Pharisei, quod cum publicanis & peccatoribus manducaret Christus, inde illum hominem voracem proclamantes *Ecce homo vorax &c.* sed nec ego hunc voracem, v. 19. negaverim, quippe qui per nimiam erga peccatores sympathiam, ita eorum esuriat salutem, ut ferrea etiam & indurata eorum vitia & peccata devorare, & per calorem suæ misericordiæ consumi non detrectet, ita enim amore calidum, Dei Filius, stomachum habet, ut etiam durissima peccata, ac peccatores induratos devoret & per misericordiam decoquat. Vide Disc. 50.

S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Thema.

Væ mûdo à scandalis. Mat. 18. v. 7.

PRO:

d

Index Concionatorius.

PROPOSITIO.

Parvuli magnatum maximè scandali in ruinam trahuntur.

Heliotropium solis aspectu, & influxu in omnes flebitur partes: ideo non incongruè de Heliotropio dicitur: CIRCUMMOVEOR TĒCVM. Si Panorm. Panormitano fidem damus, idem de 1.2.c.44. subditis (respectu Principum) dicere solebat sapiensissimus Aragoniæ Rex, Alphonsus: *Veluti heliotropium ad solis matrem, ita populares semper in Principum mores veri, atque formari.* Et siquidem experientia docuit hoc ipsum inter angelos, quorum tertiam partem superbus draco, sua in abyssum per superbiam cauda, traxit, multo magis inter homines locum habet, ut superiorum ac magnatum scandalis ad malum trahantur parvuli, & subditi. *Vide Discurs. 9.*

SS. SIMONIS ET IVDÆ

Apostolorum.

Thema.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. *Ioan. 15. v. 24.*

PROPOSITIO.

Alter alterum portare, & supportare debet.

Castorem & Pollucem geminos, unice se invicem amantes, inter sidera exæcati retulerunt antiqui, qui ita alternis sese sublevent laboribus, ut uno ex oriente, occideret alter, & quasi quiesceret, ut alterius iterum laboribus, & cursui succedere valeret. De his apposite dixerim. AMOR ALTERNAVIT EVNTES. Duos nobis quasi caelestes Castores hodie proponit sancta Mater Ecclesia, utque eorum exemplo nobis mutuam imprimeret charitatem, ea Christi nobis proponit verba: *Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.* Ut scilicet Castorum more alter alterius succedere laboribus, ac infirmitates & onera portare, atque supportare non detrectet. *Vide Disc. 49.*

OMNIUM SANCTORUM.

Thema.

Quoniam ipsorum est regnum cœlorum. *Matth. 5. v. 3.*

PROPOSITIO.

Quantum gaudium inter Sanctos in cœlo, de superatis periculis?

Timidissima quadrupedum est dama, quæ tamen conscendit altissimis, & humano corpori inaccessis rupibus omnine evadit periculum, & sic conscendit: ALTISSIMA TVTB. Tot casibus & periculis eruditus homo, est timidissimus, & meritò paratam ab infernali hoste ruinam undique pertimesci, at ubi semel ad montes æternos & altissimos Paradyfi conscendit, tum verò altissima tute inhabitat: *A tissimum posuisti refugium tuum, non accedet ad te malum.* Quantum ergo animæ de superatis æterni interitus periculis in cœlo conjubilent, in præfenti exponam. *Vide Disc. 52.*

IN COMMEMORATIONE OMNIUM Fidelium defunctorum.

Thema.

Non intrabit in eam aliquid coinquinatum. *Apoc. 21. v. 27.*

PROPOSITIO.

Deus etiam levia graviter punit.

EXimiam in extenuandis, & expolientis filis ferreis dexteritatem adinvent humanum ingenium, dum ferrum per angustiora semper trahendo foramina, ita successive extenuat, & expolit, ut nitidissimum ac subtilissimum filum repræsentet, traductum scilicet: PER ANGVSTA AD ANGVSTIORA. Vult Deus Sanctos suos omnia carere inquinamento, & ab omni macula, ac nodositate vitiorum extenuatos, ac expurgatos in conspectu suo comparere: Unde etiam levia quæque peccata in hoc mundo per severas & arctas traducit pænæ & castigationis angustias,

Index Concionatorius.

stias, ut vel hinc discamus, quod per angusta adhuc ad angustia trahantur in altero mundo, in angusto scilicet purgatorij foramine, donec anima ab omni naevo, & rubigine extenuata sit, & expurgata. *Vide Disc. 30.*

S. MARTINI EPISCOPI.

Thema.

Lucerna corporis tui, est oculus tuus. *Luc. 11. v. 34.*

PROPOSITIO.

Finis ultimus hominis, Deus est, quo neglecto, homototo caelo aberrat.

Solaribus radijs exposita coquitur in vite uva, quam parum iuvat inconstantis lunae iubar de hac enim NON MATVRESCIT. Sol iustitiae Christus est, luna inconstans, mundus. Ab hoc oculos suos merito avertit S. Martinus, eosque ad solem iustitiae constanter convertit: unde *Oculus ac manibus in caelum semper intentus, in vitium ab oratione spiritum non relaxabat*, suo nos instruens exemplo, etiam nobis oculos semper ad caelestia, & solem iustitiae, tanquam ultimum finem nostrum dirigendos, quo caelo maturi evadamus, qui enim ad inconstantem & lunarem mundi lucem intentos habet oculos & mentem, caelo non maturescet. *Vide Disc. 18.*

S. CATHARINAE VIRG. & M.

Thema.

Quinque autem ex eis erant fatuae, & quinque prudentes. *Matth. 25. v. 2.*

PROPOSITIO.

Magna anima fatuitas, quae mala sibi toties annuntiata non praecavens, accepta demum deplorat, serò cum Phrygibus sapiens.

Obscuratus originali peccato, mentis oculus, nescit inter objecta maxi-

mè moralia distinguere, & imminetia mala praecavere, quare optico tubo, vel perspicillis prudentiae juvari debet, haec enim videre facit, IROCVL ET PERSPICILLIS. His perspicillis optimae provisaerant virgines prudentes, & inter has maxime S. Catharina virg. & mart. quae sapienter praesentia ac sensibilia contemnens, futura ac novissima praevidebat. Sed multae inter nos versantur virgines fatuae, quae prudentiae perspicillis destitutae & praesentibus tantum, ac sensibilibus adhaerentes, annuntiata sibi mala non praecavent, sed acceptademum deplorantes, serò cum Phrygibus sapiunt. *Vide Disc. 40.*

IN DEDICATIONE.

Thema.

Et festinans descendit, & cepit illum gaudens. *Luc. 19. v. 6.*

PROPOSITIO

Poenitentia quo magis dilata, èo difficilior.

Solent bombyces miro à natura indito ingenio ex proprijs quasi vilicibus educere bombycina sua fila, quibus non solum se irretire, sed insuper etiam se quasi in ovali pixide concludere, ac tumulare consueverunt, donec ex vermiculo in alitem mutati, carcerem ac sepulchrum à se factum effringant, ac libertate recuperata evolent. Quare bene de bombyce illud iactatur: ET PECL, ET FREGI. Fecerat sibi ipsi injusta divitiarum cumulatione quasi carcerem & sepulchrum, publicanus Zachaeus, sed uti instigante humani generis inimico fecit, sic divina fregit opitulante gratia, & festinans descendit. Similem sibi carcerem, & sepulchrum quivis sibi parat peccator, quem frangere, & quidem festinanter necesse est, quò enim diutius, frangere, ac evolare differet, èo difficilius factum sibi voluntarium sepulchrum effringet. *Vide Disc. 28.* Item, de reverentia Ecclesiarum: *Disc. 19.*

d 2

INDEX